KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2842/98

af 22. december 1998

om høring af parter i visse procedurer efter EF-traktatens artikel 85 og 86

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 ([1]), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 24,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ([2]), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ([3]), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 26,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren ([4]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2410/92 ([5]), særlig artikel 19,

efter høring af de kompetente rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har fået visse erfaringer fra anvendelsen af Kommissionens forordning nr. 99/63 af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 ([6]), Kommissionens forordning (EØF) nr. 1630/69 af 8. august 1969 om høringer i henhold til artikel 26, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 ([7]), del II i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4260/88 af 16. december 1988 om meddelelser, klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport ([8]), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og del II i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4261/88 af 16. december 1988 om klager, ansøgninger og høringer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 om fastsættelse af fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren ([9]), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse;

(2) disse erfaringer har vist, at det er nødvendigt at forbedre nogle af de proceduremæssige aspekter; af klarhedshensyn er det bedst at vedtage en samlet forordning om høringer efter forordning nr. 17, (EØF) nr. 1017/68, (EØF) nr. 4056/86 og (EØF) nr. 3975/87; følgelig bør forordning (EØF) nr. 99/63 og (EØF) nr. 1630/69 udskiftes, og del II i forordning (EØF) nr. 4260/88 og (EØF) nr. 4261/88 udgår og erstattes;

(3) bestemmelserne angående den procedure, Kommissionen skal følge efter afgørelse 94/810/EKSF, EF af 12. december 1994 om høringskonsulentens kompetenceområde under Kommissionens behandling af konkurrencesager ([10]), må udformes på en sådan måde, at de i fuldt omfang tilgodeser retten til at blive hørt og det kontradiktoriske princip; med hensyn til retten til at blive hørt bør Kommissionen med henblik herpå sondre mellem de parter, til hvem Kommissionen har rettet en klagepunktsmeddelelse, samt parter, der har indgivet en begæring eller en klage, og andre tredjeparter;

(4) i overensstemmelse med det kontradiktoriske princip bør parter, til hvem Kommissionen har

([1]) EFT 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
([2]) EFT L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.
([3]) EFT L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.
([4]) EFT L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.
([5]) EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 18.
([6]) EFT 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.
([7]) EFT L 209 af 21. 8. 1969, s. 11.
([8]) EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 1.
([9]) EFT L 376 af 31. 12. 1988, s. 10.
([10]) EFT L 330 af 21. 12. 1994, s. 67.

rettet en klagepunktsmeddelelse, gives lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til alle de indsigelser, Kommissionen har til hensigt at rejse i sine beslutninger;

(5) parter, der har indgivet en begæring eller en klage, bør gives lejlighed til at fremføre deres synspunkter, hvis Kommissionen finder, at der ikke er fyldestgørende grund til at efterkomme begæringen eller tage klagen til behandling; parter, der har indgivet en begæring eller en klage, skal have udleveret en kopi af den ikke-fortrolige udgave af klagepunkterne og gives mulighed for at fremføre deres synspunkter skriftligt i sager, hvor Kommissionen fremsætter klagepunkter;

(6) der bør også gives andre tredjeparter med tilstrækkelig interesse lejlighed til at fremføre deres synspunkter skriftligt, når de skriftligt har anmodet herom;

(7) de parter, der har ret til at fremsætte bemærkninger, bør gøre det skriftligt, både i egen interesse og af hensyn til sagsbehandlingen, hvilket ikke har indflydelse på deres mulighed for en mundtlig høring ud over den skriftlige procedure;

(8) det er nødvendigt at fastlægge, hvilke rettigheder der tilkommer de personer, der skal høres, og på hvilke vilkår de kan lade sig repræsentere eller bistå;

(9) Kommissionen bør stadig tilgodese virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes;

(10) sammenhængen mellem Kommissionens administrative praksis og EF-Domstolens og Førsteinstansrettens retspraksis bør sikres i henhold til Kommissionens meddelelse om interne procedureregler for behandling af anmodninger om aktindsigt i sager angående traktatens artikel 85 og 86, EKSF-traktatens artikel 65 og 66 samt Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ([1]);

(11) for at fremme, at høringerne afvikles korrekt, bør alle udtalelser, der fremsættes under høringerne, føres til protokols;

([1]) EFT C 23 af 23. 1. 1997, s. 3.

(12) der bør af hensyn til retssikkerheden fastsættes en frist for, hvornår bemærkninger fremsat i henhold til denne forordning skal være Kommissionen i hænde;

(13) det kompetente rådgivende udvalg efter artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 17, artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87 bør afgive udtalelse på grundlag af et foreløbigt beslutningsudkast; høringen af dette udvalg bør derfor foregå, når undersøgelserne i sagen er afsluttet; denne høring bør ikke være til hinder for, at Kommissionen om fornødent kan indlede nye undersøgelser i sagen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 1

Denne forordning finder anvendelse på høring af parter efter artikel 19, stk. 1 og 2, i forordning nr. 17, artikel 26, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 23, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4056/86 og artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

KAPITEL II

Høring af parter, til hvem Kommissionen har rettet klagepunkter

Artikel 2

1. Kommissionen hører sagens parter, til hvem den har rettet klagepunkter, før den hører det kompetente rådgivende udvalg efter artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 17, artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87.

2. Kommissionen kan i sine beslutninger kun tage sådanne klagepunkter i betragtning, som sagens parter har haft lejlighed til at udtale sig om.

Artikel 3

1. Kommissionen giver sagens parter skriftlig meddelelse om de klagepunkter, der fremføres mod dem. Klagepunkterne skal meddeles hver part eller en af dem behørigt udpeget repræsentant.

2. Kommissionen kan give sagens parter meddelelse ved bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* hvis sagens omstændigheder taler herfor, navnlig når meddelelsen skal gives til flere virksomheder, der ikke har udpeget nogen fælles repræsentant. Ved bekendtgørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes.

3. En part kan kun pålægges bøde eller tvangsbøde, hvis klagepunkterne er meddelt i overensstemmelse med stk. 1.

4. I meddelelsen af klagepunkter fastsætter Kommissionen en frist for parternes fremsættelse af skriftlige bemærkninger.

5. Kommissionen fastsætter desuden en frist for parternes angivelse af, hvilke klagepunkter, de mener indeholder forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger. Har de ikke gjort det inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen antage, at klagepunkterne ikke indeholdt sådanne oplysninger.

Artikel 4

1. Parter, der ønsker at fremsætte bemærkninger til de klagepunkter, der fremføres mod dem, skal gøre det skriftligt og inden udløbet af fristen i artikel 3, stk. 4. Kommissionen behøver ikke at tage hensyn til skriftlige bemærkninger, der indkommer efter fristens udløb.

2. Parterne kan i deres skriftlige bemærkninger fremføre alle omstændigheder, der kan tjene til deres forsvar. Til dokumentation herfor kan de vedlægge alt relevant materiale og kan også foreslå Kommissionen at høre personer, der kan bekræfte de påberåbte omstændigheder.

Artikel 5

Kommissionen giver parter, der er rettet klagepunkter mod, lejlighed til at fremføre deres argumenter under en mundtlig høring, hvis de anmoder herom i deres skriftlige bemærkninger.

KAPITEL III

Høring af parter, der har indgivet begæring eller klage

Artikel 6

Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at der ud fra de oplysninger, som den er i besiddelse af efter at have modtaget en begæring indgivet i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17 eller en klage indgivet i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1017/68, artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4056/86 eller artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3975/87, ikke er grundlag for at efterkomme en begæring eller tage en klage til behandling, meddeler den begæringens eller klagens ophavsmand grundene hertil og giver vedkommende en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger hertil.

Artikel 7

Har Kommissionen gjort indsigelse angående forhold, hvorom den har modtaget en begæring henholdsvis klage som omhandlet i artikel 6, skal begæringens henholdsvis klagens ophavsmand have udleveret en kopi af den ikke-fortrolige udgave af klagepunkterne og gives en frist til at fremsætte sine skriftlige bemærkninger.

Artikel 8

Kommissionen kan, hvor det skønnes belejligt, give parter, der har indgivet en begæring eller en klage, mulighed for mundtligt at fremsætte deres synspunkter, hvis de har anmodet herom i deres skriftlige bemærkninger.

KAPITEL IV

Høring af andre tredjeparter

Artikel 9

1. Har andre parter end de i kapitel II og III omhandlede anmodet om at blive hørt, og kan de godtgøre en tilstrækkelig interesse heri, giver Kommissionen dem skriftlig meddelelse om procedurens art og genstand og giver dem en frist til at fremsætte deres skriftlige bemærkninger.

2. Kommissionen kan, hvor det skønnes nødvendigt, opfordre de i stk. 1 omhandlede parter til at uddybe deres synspunkter under den mundtlige høring af de parter, til hvem der er rettet klagepunkter, hvis de har anmodet herom i deres skriftlige bemærkninger.

3. Kommissionen kan give enhver anden tredjepart lejlighed til at fremsætte sine synspunkter mundtligt.

KAPITEL V

Almindelige bestemmelser

Artikel 10

Alle høringer ledes af høringskonsulenten.

Artikel 11

1. Kommissionen indkalder de personer, der skal høres, til den mundtlige høring på en nærmere fastsat dato.

2. Kommissionen indbyder medlemsstaternes kompetente myndigheder til at deltage i den mundtlige høring.

Artikel 12

1. Personer indkaldt til høring kan enten møde personligt op eller lade sig repræsentere ved en lov- eller vedtægtsmæssigt befuldmægtiget person. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger kan lade sig repræsentere af en person udpeget blandt deres faste medarbejderstab og udstyret med behørig fuldmagt.

2. De personer, som høres af Kommissionen, kan lade sig bistå af deres juridiske rådgivere eller andre kvalificerede personer godkendt af høringskonsulenten.

3. Høringer er ikke offentlige. Hver person høres enkeltvis eller i nærvær af andre, der er indkaldt til høring. I sidstnævnte tilfælde skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes.

4. Hver enkelt persons udtalelser optages. Optagelsen stilles til rådighed for sådanne personer efter anmodning i form af en udgave, hvorfra forretningshemmeligheder og anden fortrolig information er udeladt.

Artikel 13

1. De må ikke videregives eller gives indsigt i oplysninger og dokumenter, som indeholder forretningshemmeligheder angående nogen part, herunder parter, til hvem Kommissionen har rettet klagepunkter, parter, der har indgivet en begæring eller en klage, eller andre tredjeparter, eller som indeholder andre fortrolige oplysninger eller udgør interne dokumenter fra myndigheder. Kommissionen åbner adgang til aktindsigt under behørigt hensyn til nødvendigheden af at beskytte forretningshemmeligheder, interne kommissionsdokumenter og andre fortrolige oplysninger.

2. Når der fremsættes bemærkninger i henhold til bestemmelserne i denne forordning skal den pågældende part klart markere alt materiale, som vedkommende anser for at være fortroligt, med angivelse af årsagerne hertil, og fremsende en særskilt, ikke-fortrolig udgave heraf inden for den af Kommissionen fastsatte frist. Er dette ikke sket inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen antage, at bemærkningerne ikke indeholder sådant materiale.

Artikel 14

Ved fastsættelsen af de i artikel 3, stk. 4, artikel 6, 7 og 9, stk. 1, omhandlede frister tager Kommissionen hensyn til såvel den tid, der er nødvendig for at udarbejde bemærkninger, som til sagens hastende karakter. Fristen skal være på mindst to uger med mulighed for forlængelse.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

1. Forordning (EØF) nr. 99/63 og (EØF) nr. 1630/69 ophæves.

2. Del II i forordning (EØF) nr. 4260/88 og i forordning (EØF) nr. 4261/88 ophæves.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne
Karel VAN MIERT
Medlem af Kommissionen